

ملاحظات فناوری برای تدوین نقشه جامع علمی کشور

تاریخ دریافت: ۱۳۸۷/۰۳/۱۴
تاریخ پذیرش: ۱۳۸۷/۰۶/۰۱

علی فرقانی

پژوهشکده توسعه تکنولوژی جهاددانشگاهی

forghaninik@yahoo.com

محسن قرنفلي

عضو هیأت علمی دانشگاه علم و فرهنگ

جهاددانشگاهی

gharanfoli@usc.ac.ir

چکیده

نقشه جامع علمی کشور را مجموعه‌های هماهنگ، پویا و منسجم از اهداف، سیاست‌ها و الزامات تحول راهبردی علم، فناوری و نوآوری می‌دانند که نقشه راه تحقق اهداف چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور خواهد بود. فناوری در این نقشه به عنوان یک ابزار توانمند و عامل اصلی تولید ثروت و قدرت از اهمیت ویژه‌ای در چرخه نوآوری و فرایند تجاری سازی علم برخوردار است. در این مقاله با توجه به اهمیت موضوع فناوری، برخی از مهمترین ملاحظات، کارکردها و مفاهیم فناوری در راستای تدوین نقشه جامع علمی کشور تشریح می‌شود.

وازگان کلیدی

فناوری، نقشه جامع علمی ایران.

مقدمه

دو بند به صورت صریح به موضوع فناوری پرداخته شده است. این موارد عبارتند از: بند ۲ سند چشم‌انداز "جامعه‌ای برخوردار از اسناد بالادستی موربد بررسی قرار می‌گیرد و سپس کارکردهای مورد انتظار آن بیان می‌شود. در پایان نیز مؤلفان بر اساس یافته‌ها و تجربیات متکی بر سه‌هم بترتیب منابع انسانی و سرمایه‌اجتماعی در تولید ملی". بند ۶ سند چشم‌انداز "دست یافتن به جایگاه اول اقتصادی، علمی و فناوری در سطح منطقه آسیای جنوب غربی با تأکید بر جنبش نرم‌افزاری و تولید علم، رشد پر شتاب و مستمر اقتصادی، ارتقای نسبی سطح درآمد سرانه و رسیدن به اشتغال کامل. این موارد نشان می‌دهد که فناوری، نقشی اساسی و تعیین کننده برای تحقق اهداف سند چشم‌انداز برعهده دارد. سایر ارجاعات به موضوع فناوری در اسناد بالادستی نیز نشان‌دهنده ضرورت پرداختن جدی به این مهم است که در ادامه به بررسی اجمالی آنها خواهیم پرداخت. [۱]

در چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور، تحقق اهداف کیفی فناوری در سند چشم‌انداز، نیازمند نگرشی جامع به موضوع فناوری همراه با درنظر گرفتن کلیه ملاحظات مرتبط است. فناوری به عنوان یک ابزار توانمند، مسئولیت تحقق بسیاری از اهداف کلان را برعهده دارد و در این راستا باید بسترسازی لازم صورت پذیرد.

در سال‌های اخیر، نقشه جامع علمی کشور به عنوان یک چارچوب مفهومی مناسب جهت مدیریت و راهبردی علم و فناوری در راستای تحقق اهداف چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور مطرح شده است که باید نقش تسهیل‌کننده و تسریع‌کننده را ایفا نماید. لازم به ذکر است "سیاست‌های کلی علم و فناوری" یکی از مفاهیم نزدیک در عرصه بین‌الملل به این مفهوم نقشه جامع علمی کشور در ایران است. برآورده نمودن این نقش در گرو لحاظ نمودن کلیه ملاحظات و مقتضیات علم

۱- جایگاه فناوری از منظر سند چشم‌انداز

۱-۱- فناوری از منظر سند چشم‌انداز امروزه در اختیار داشتن فناوری و توان بکارگیری آن به عنوان عامل خلق ثروت و قدرت برای بسیاری از کشورها یک مزیت به شمار می‌رود و به همین دلیل، جایگاه خاصی را در اسناد بالادستی و برنامه‌های کشورها به خود اختصاص داده است. در سند چشم‌انداز بیست‌ساله جمهوری اسلامی ایران (ایران ۱۴۰۴) حداقل در

اطلاعات فناوری کارآمد، تأکید بر افزایش سهم تحقیق در فناوری از تولید ناچالص ملی، حمایت از تولید و صدور محصولات متکی بر فناوری‌های بومی و سنتی و حمایت از تأسیس و توسعه شهربک‌ها و پارک‌های علوم و فناوری پرداخته شده روز، گسترش نهضت نرمافزاری، استقرار جامعه اطلاعاتی، جذب و بومی‌سازی فناوری‌های نوین،

حل مسائل و مشکلات اجرایی کشور از طریق پژوهش و کاربرد یافته‌های آن و ...» تأکید شده است.

بررسی بیشتر نشان می‌دهد بخش پژوهش و فناوری، در تحقق کلیه مضماین دوازده‌گانه برنامه چهارم توسعه نقش کانونی دارد. از جمله سیاست‌های کلی برنامه چهارم توسعه در زمینه علوم و فناوری می‌توان به «سازماندهی و بسیج امکانات و ظرفیت‌های کشور در جهت افزایش سهم کشور در تولیدات علمی جهان با در نظر گرفتن موارد ذیل اشاره نمود:

۱- تقویت نهضت نرمافزاری و ترویج پژوهش؛
۲- کسب فناوری، به ویژه فناوری‌های نوشامل، فناوری نانو و فناوری‌های زیستی، اطلاعات و ارتباطات، زیست محیطی، هوافضا و هسته‌ای.

۵- کارکردهای فناوری

مطالعه جایگاه و نقش فناوری در اسناد بالادستی نشان می‌دهد که فناوری به عنوان یک ابزار، باید در خدمت تحقق اهداف کلان ملی باشد. با این رویکرد می‌توان کارکردهای فناوری را به صورت گزاره‌های تجویزی بیان کرد. این موارد علاوه بر آنکه نقش و جایگاه‌های کلیدی فناوری را نشان می‌دهد، ملاحظات خاص بکارگیری فناوری را نیز بیان می‌کند:
- توسعه فناوری باید به معیار شدن ایران و کسب

۶- فناوری از منظر سیاست‌های کلی نظام

مجمع تشخیص مصلحت نظام، سیاست‌های کلی نظام برای رشد و توسعه فناوری در کشور را به شرح ذیل در سال ۱۳۸۳ به تصویب رسانید (طی ۴ ماده و ۲۵ بند) که در ادامه به صورت خلاصه تشریح شده است: [۲]

۱- توسعه فناوری با هدف ارتقای جایگاه ایران در فناوری جهانی، تولید دانش، کسب ثروت و افزایش قدرت ملی از طریق:

در این ماده به تقویت عزم ملی برای رشد و توسعه فناوری، سیاست‌گذاری و تدوین برنامه‌های راهبردی و اصلاح ساختار نظام مدیریتی، تعیین اولویت در حمایت از فناوری، تأکید بر تربیت نیروی انسانی و حفظ و جذب سرمایه‌های انسانی و ارتقاء روحیه خودبایری و خوداتکاکی، تقویت و ساماندهی همکاری میان دانشگاه‌ها و مراکز تحقیقاتی و فرهنگستان‌ها با بخش‌های صنعتی و فنی و خدماتی دولتی و غیردولتی، اصلاح و تکمیل قوانین و مقررات به ویژه در بخش‌های بازرگانی و گمرکی با هدف تغییر روند ورود کالا و خدمات از خارج به فرایند انتقال فناوری، تقویت حمایت کلیه دستگاه‌ها از افزایش توانمندی‌های فناوری در کشور، حمایت از مالکیت معنوی و بستریابی برای توسعه تحقیقات کاربردی و توسعه‌ای و نوآوری، ارتقای نقش فرهنگستان‌ها، تقویت همکاری‌های بین‌المللی اشاره شده است.

۲- تقویت زیرساخت‌ها و ظرفیت‌های ملی فناوری در کشور بر اساس:

در این ماده به اهتمام جدی به ارتقای سطح کیفی علوم پایه و جهت‌دهی علمی به تحقیقات در حوزه فناوری، توسعه صنایع و خدمات مبتنی بر فناوری‌های جدید، نوسازی صنایع و اصلاح و تکمیل ظرفیت‌های فناوری موجود، ایجاد نظام

و اجرایی فناوری در راستای نقشه جامع علمی کشور پرداخته می‌شود.

۱-۳- طراحی چارچوب مناسب برای سیاست‌گذاری فناوری؛ نظام ملی نوآوری

در فرایند سیاست‌گذاری فناوری باید کلیه مراکز دولتی به تعامل می‌پردازند تا به تولید خصوصی و دولتی (بزرگ و کوچک). دانشگاه‌ها و مرکزهای دریگیر و تعاملات آنها در زمینه خلق، انتشار و پهربرداری از فناوری و نوآوری مورد مطالعه و بررسی قرار گیرد. خلق، انتشار و پهربرداری از فناوری و نوآوری بدون در نظر گرفتن یک چارچوب مفهومی مناسب برای مدیریت و راهبری آن امکان‌پذیر نیست. نظام ملی نوآوری این نظام کارکردهای ارزشمندی دارد که از جمله تأثیرگذار بر نظام ملی نوآوری را نشان می‌دهد.^[۶]

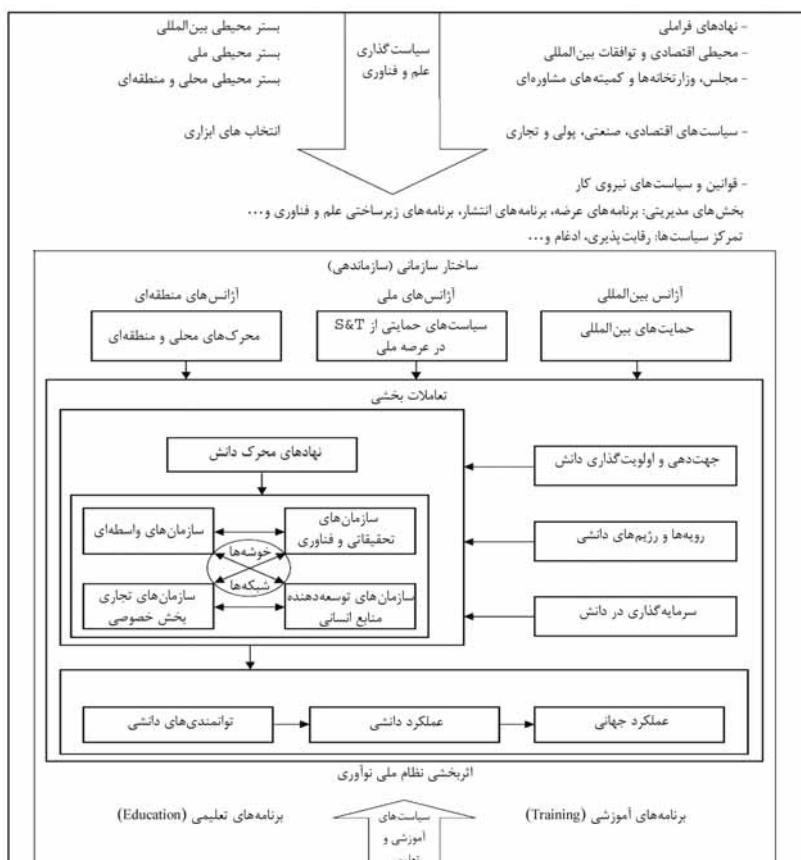
جایگاه ویژه منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای کمک نمایند:

- حرکت به سمت جامعه دانایی محور و به خصوص رها شدن از اقتصاد منبع پایه و دست یافتن به اقتصاد دانش پایه باید از کارکردهای کاربیست فناوری در کشور باشد؛
 - فناوری باید به گونه‌ای به کارگرفته شود که دستیابی به جامعه اخلاقی و تثبیت و تعویت هویت ایرانی اسلامی، تسهیل شود؛
 - بکارگیری فناوری در اقتصاد کشور باید شغل آفرینی کند؛
 - بکارگیری فناوری در اقتصاد کشور باید رقابت‌پذیری بنگاههای اقتصادی را افزایش دهد؛
 - توسعه فناوری باید موجب تأمین اقتدار و امنیت ملی شود؛
 - فناوری باید ابزاری مناسب جهت گسترش تعامل سازنده و مؤثر در روابط بین‌الملل (با جهان) باشد؛
 - توسعه فناوری باید پایداری توسعه را از طریق نکوداشت، توسعه و بکارگیری مناسب سرمایه‌های ملی و تأکید بر حفظ محیط‌زیست، تضمین نماید؛
 - فناوری مهمترین و بهترین ابزار پویاسازی جامعه و ایجاد نوآوری و محرك خلاقیت و توسعه جهشی است؛
 - در توسعه فناوری باید عدالت درون نسلی و بین نسلی، مد نظر قرار گیرد.

۳۰- ملاحظات و مفاهيم كلدي فناوري

پس از بیان جایگاه فناوری در استناد بالادستی و همچنین کارکردهای مورد انتظار از فناوری برای کشور، به بیان پرخی از ملاحظات و مفاهیم نظری

شكل ۱- عناصر تأثیرگذار در نظام نوآوری ملی [۶]

1. National Innovation System (NIS)

باید به عنوان پیش‌نیاز و یک عامل بالادستی مهم برای تدوین سیاست‌های توسعه فناوری و نوآوری در کشور مدنظر قرار گیرد. نقشه جامع علمی کشور باید علم و فناوری را در کشور راهبری کند و جهت‌گیری مهم در این مسیر باید حرکت به سمت تجاری‌سازی علم و فناوری، تأمین نیازهای بازار و صنعت و ایفادی نقش تسهیل‌کننده برای تحقق سیاست‌های توسعه صنعتی و اقتصادی کشور باشد. بنابراین توجه به مؤلفه بازار (صنعت) از آرود تا تدوین سناریوها در حوزه‌های مختلف فناوری و منگاشت فناوری این امکان را فراهم می‌آورد. در نسل سوم سیاست‌های نوآوری نیز بر این شد در نسل سوم سیاست‌های نوآوری نیز بر این مهمنگونه که بیان از جمله ملاحظات می‌باشد. همانگونه که می‌توان باید به عنوان پیش‌نیاز نشان دهد.

بسیاری از سیاست‌های توسعه فناوری در کشور، متأثر از نوع دیدگاه مسئلان و دست‌اندرکاران به مسائل اقتصادی از جمله اقتصاد توسعه است. برای مثال افرادی که معتقد به نظریه "ئوکلاسیک" اقتصاد هستند، به سمت اقتصاد باز و محدودنمودن دولت تمایل نشان می‌دهند و آن گروه از افراد که به نظریه نهادگرایی تمايل نشان می‌دهند، نقش دولت را در جهت تنظیم بازار و توسعه بسیار پرزنگتر می‌دانند. نهادگرایان معتقدند چارچوب نهادی مشخص می‌کنند که انتخاب و توسعه چه گروهی از علم و فناوری موجب پیشرفت و یا اضمحلال کشور خواهد شد.

از دیدگاه نهادگرایان برای اینکه بتوانیم از حد اکثر ظرفیت‌های دولت و بازار بهره‌مند شویم، باید نهادهای مدنی را بر فراز دولت و بازار تقویت کنیم. تصور نهادگرایان این است که قاعده دموکراتیک و برقراری رابطه تعاملی بین دولت و جامعه امکان حداقل نمودن درمانگری‌های دولت و بازار را به سهولت فراهم نموده و شوک‌های بزرگ توسط جامعه راحت‌تر هضم می‌شود.

مهمنترین کارکردهای آن می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: [۵]

- سیاست‌گذاری، هماهنگی، نظارت و ارزیابی؛
- تحصیل، هدایت و تأمین منابع مالی R&D؛
- انجام فعالیت‌های R&D؛
- ارتقاء کارآفرینی فناوری؛
- اشاعه و انتقال فناوری؛
- توسعه و ارتقاء منابع انسانی؛
- تولید کالا و ارائه خدمات.

در نسل سوم سیاست‌های فناوری و نوآوری (آخرین نسل مطرح برای سیاست‌های نوآوری)، بر یکپارچگی سیاست‌های نوآوری و فناوری با سیاست‌های صنعتی، اقتصادی، اجتماعی و محیط زیست تأکید می‌شود و سیاست‌های نوآوری را صرفاً زیرمجموعه‌ای از دیگر سیاست‌ها نمی‌دانند، بلکه آن را هم‌سطح سیاست‌های کلان اقتصادی و صنعتی کشور می‌دانند و به صورت یکپارچه با آنها در نظر گرفته می‌شود.

در واقع محدوده سیاست‌های نوآوری از علم و فناوری گسترده‌تر شده و ابعاد اجتماعی و اقتصادی را نیز در برابر می‌گیرد. بنابراین باید تحلیل، آسیب‌شناسی و سیاست‌گذاری فناوری و نوآوری در کشور براساس چارچوب مفهومی نظام ملی نوآوری و با دیدگاه نسل سوم سیاست‌های نوآوری انجام شود. [۷]

۲-۳- آینده‌نگاری^۱ فناوری همراه با مشارکت کلیه متخصصین و کنشگران

در مقابل دیدگاه جبرگرایی^۲، دیدگاهی وجود دارد که آینده را عمیقاً متأثر از اراده و کنش‌های بشری می‌داند. این دیدگاه همان دیدگاه آینده‌نگاری فناوری است و ظرفیتی را در بشر ایجاد می‌کند تا قادر باشد در باب آینده بیندیشد،

۳-۳- تعیین الگوی مناسب تعامل دولت و

بازار (رویکرد نهادگرایان یا نئوکلاسیک‌ها)

یکی از عوامل کلیدی تأثیرگذار توسعه فناوری در کشورها، ساختار و سیاست‌های اقتصادی آنها و نحوه تعامل دولت و بازار است. این موضوع

1. Foresight
2. Fatalism

مأموریت‌گرایانند آمریکا، پیشتر از برای پیشوایی را سرلوحه کار خود قرار داده‌اند اما در مقابل، کشورهای اشاعه‌گرای دنبال اشاعه علم و فناوری در سطح جامعه برای مقاصد ملی همچون توسعه اقتصادی، رفاه اجتماعی و دستیابی به بازارهای بین‌المللی هستند. آنچه در این مقطع زمانی حائز اهمیت است، توافق آگاهانه و اتخاذ یک رویکرد تلقیقی بنا به مصالح و اولویت‌های ملی است. عدم شفافیت در این زمینه سبب بروز مشکلات و موانع کلیدی در مسیر توسعه فناوری در کشور خواهد شد که باید در تدوین نقشه جامع علمی کشور به صورت صریح به آن پرداخته و تعیین تکلیف شود.

۶-۳- رفع چالش‌های تجاری‌سازی فناوری و اصلاح چرخه نوآوری

بر خلاف پیشرفت‌های سریع در بسیاری زمینه‌های علوم و فناوری در مقیاس آزمایشگاهی، تجاری‌سازی آنهاز جمله مراحل ناموفق و پرچالش در مسیر انتشار و توسعه فناوری به شمار می‌رود. در امر تجاری‌سازی علم و فناوری، مقوله‌های مختلفی از جمله مسائل زیرساختی، فرهنگی، مدیریتی و اقتصادی درگیر است که می‌تواند با ایجاد چالش، فرایند تجاری‌سازی فناوری را به تأخیر اندازد و یا متوقف نماید. [۱۰] جولی^۱ در کتاب خود به نام "تجاری‌سازی فناوری‌های جدید" پنج مرحله برای تجاری‌سازی فناوری در نظر می‌گیرد. این مراحل در شکل ۲ نشان داده شده است. این پنج مرحله توسط چهار پل به هم مرتبط می‌شوند که منابع و حمایت‌های مورد نیاز جهت عبور از هر کدام از مراحل باید فراهم گردد. [۱۱]

از جمله نکات مهم در اصلاح و تقویت چرخه

کشور برای تحقق اهداف آن کشور به شمار می‌رود. بنابراین پس از تدوین چشم‌انداز و اهداف کلان در قالب سند چشم‌انداز ملی، باید وظایف متولیان فناوری در کشور در هر حوزه مشخص گردد. در این سطح نیاز به تعیین اولویت‌های فناوری بر اساس مأموریت‌ها، نیازها و مزیت‌های بخشی است. فرایند تعیین اولویت‌های فناوری در سطح ملی را می‌توان به دو مرحله زیر تقسیم نمود: [۹]

- ۱- تعیین معیارهای اولویت‌گذاری فناوری؛
- ۲- فرایند تصمیم‌گیری و تعیین اولویت‌های فناوری.

معیارها و شاخص‌های اولویت‌گذاری باید نماد ارزش‌ها و اهداف کشور و همچنین ضامن همسوی اولویت‌ها با اسناد بالادستی باشد. بنابراین معیارهای هر کشور، تحت تأثیر شرایط و اقتضایات آن کشور است. تعریف معیارها و تعیین ضریب اهمیت آن و تصمیم‌گیری به رویکردی میان رشته‌ای محتاج است و با همانندیشی گروههای مختلف صاحب‌نظران تعیین می‌گردد.

لازم به ذکر است این اولویت‌گذاری، ملاک مناسبی برای سنجش و ارزیابی برنامه‌ریزی‌ها. تخصیص منابع و همچنین همسوسازی فعالیت‌های پژوهش و فناوری در کشور به شمار می‌رود و باید در تدوین نقشه جامع علمی کشور مدنظر قرار گیرد.

۵-۳- سیاست‌های توسعه فناوری: مأموریت‌گرای اشاعه‌گرای

هنری ارگاس^۲ کشورهای جهان را در ارتباط با سیاست‌های فناوری به ۳ گروه مأموریت‌گرای، اشاعه‌گرای^۳ و تلقیقی تقسیم کرده است. کشورهای

نهادگرایان معتقدند دولت مدنظر نئوکلاسیک‌ها باید سه ویژگی را داشته باشد تا انتظارات تئوریک آنها را برآورده سازد:

- (۱) عقلانیت کامل؛ (۲) اقتدار مطلق؛ (۳) خیرخواهی تمام عیار و چون در عمل (بهخصوص در کشورهای توسعه نیافرده و در حال توسعه) دولت با این سهم از قابلیتها، امری ذهنی است، نقدهایی درخصوص اعتبار این نوع نگرش توسط نهادگرایان مطرح شده است.

در اینجا هدف اصلی تحلیل رویکرد اقتصاد نئوکلاسیک و نهادی نیست و از حوصله این نوشتار نیز خارج است ولی آنچه حائز اهمیت است، توجه و تعیین نگاه، رویکردها و چارچوب‌های حاکم بر سیاست‌های توسعه اقتصادی و صنعتی کشور است. چرا که این سیاست‌ها و سیاست‌های توسعه علم، فناوری و نوآوری در کشور، بر یکدیگر تأثیرگذارند. نبود شفافیت در این زمینه سبب ناکارامدی و ابهام در سیاست‌های فناوری خواهد شد.

۴-۳- تعیین اولویت‌های فناوری

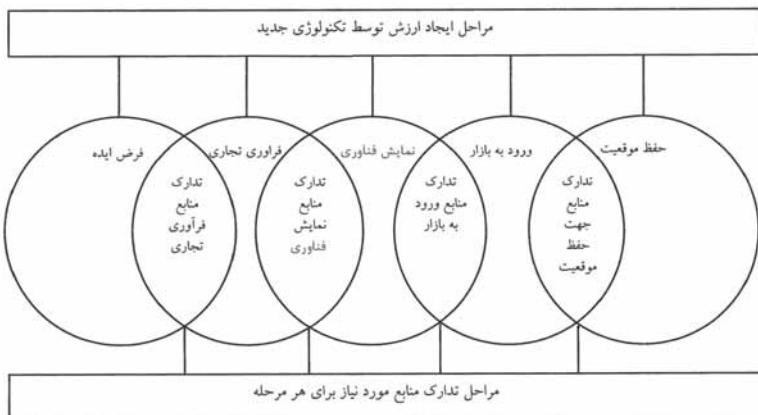
بررسی اسناد ملی سایر کشورها در حوزه‌های علم و فناوری نشان می‌دهد که تمکن‌گرایی در زمینه‌های اولویت‌دار (دارای مزیت)، وجه مشترک اکثریت این اسناد است و عموماً ادعایی مبنی بر دستیابی به مقام اول در کلیه حوزه‌های علم و فناوری وجود ندارد. بنابراین شناسایی اولویت‌های فناوری از مهمترین پیش‌نیازهای توسعه فناوری در کشور محسوب می‌شود. لازم به ذکر است در این اولویت‌گذاری، نتایج مطالعات ایندهنگاری مورد استفاده قرار می‌گیرد و بخشی از سیاست‌گذاری فناوری نیز به شمار می‌رود. فناوری از جمله ابزارهای کلیدی است که در هر

1. Ergas, 1986

2. Mission oriented

3. Diffusion oriented

4. Vijay Jolly, 1997

شکل ۲- فرایند تجاري سازي فناوري [۱۱]

ارزیابي در ۲ سطح کلان باید انجام شود. سطح اعظم فعالیتها در نظام عرضه فناوري در ايران ماهیت دولتی داشته و نقش بخش خصوصی بسیار اندک است. در ضمن نظام عرضه متناسب با تقاضا نیز توسعه نیافته است. [۱۲] ارزیابي در عرصه بین الملل، اهداف اقتصادي و صنعتي در عرصه کلان، اهداف فناوري نیز باید با توجه به روندهای جهاني، مورد بازنگري مجدد قرار گيرد. سطح دوم مرتبط با ارزیابي برنامه های فناوري و چگونگي پياده سازي نقشه جامع علمي در کشور است. در اين سطح ميزان پيشيرفت برنامه های فناوري در راستاي اهداف فناوري باید مورد بررسی و ارزیابي قرار گيرد. به طور کلي می توان گفت اين پايش و بروزرسانی ضامن بقا و توفيق نقشه جامع علمي در جهت تحقق اهداف چشم انداز ۲۰ ساله کشور است. [۱۳]

يکي از شرایط لازم برای پويابي نقشه، وجود قدرت سنجش، ديدemanی فناوري (پايش محيطی) و نیز امكان تهيه تصویری مناسب از وضعیت موجود کشور در زمينه فناوري (در مقایسه با کشورهای رقیب) است که از جمله دیگر ضروریات

نوآوري در کشور، شناسایي نقاط ضعيف و تقویت آنها با ساز و کارهای مناسب است. در این مسیر با یک سؤال کلیدی نیز مواجه هستیم. جهت حرکت و توامندسازی برای کشورهای در حال توسعه مانند ايران باید از سمت صنعت (بازار) به تحقیقات باشد و یا بر عکس؟ آچه مسلم است تجاري سازی فناوري، حلقه اتصال فناوري و نوآوري به بازار است و اين مسیر تنها راه ورود به بازار و خلق ارزش و ثروت محسوب می گردد. فناوري به عنوان يك ازار باید در خدمت منافع ملي و عامل اصلی تولید ثروت و قدرت به شمار رود. بنابراین در تدوین و طراحی نقشه جامع علمي کشور باید با پرداختن به مسائل تجاري سازی فناوري، مسیر خلق ثروت و قدرت با مکم فناوري هموار گردد. از اين طریق چرخه نوآوري اصلاح گشته و تولید فناوري در خدمت منافع ملي خواهد بود.

۷-۳- تقویت سیاست های تقاضا محور فناوري در راستاي اولویت های ملي

مطالعات اخير نشان داده است که سیاست های ملي توسعه فناوري در طول سالیان گذشته، عرضه محور بوده است و طرف تقاضا كمتر مدنظر قرار گرفته است. سیاست های عرضه محور با هدف حمایت از ایجاد فناوري مورد استفاده قرار می گيرد و تأکیدی بر مدل خطی نوآوري است. نظام عرضه فناوري شامل آموزش و پرورش، دانشگاهها، مراکز تحقیقاتی، مراکز مهندسی، مراکز تحقیق و توسعه، مراکز آموزش های فنی و حرفه ای، مراکز بازآموزی، مراکز استاندارد، مراکز پژوهشی تخصصی و سیستم های و سازمان ها و روابط حاکم بر اين مراکز را شامل می شود. شایان ذکر است بخش

۸-۳- پايش و بروزرسانی (پویایی) اهداف سیاست ها و برنامه های فناوري

پايش سیاست ها و برنامه های فناوري از طریق اندازه گیری ميزان پيشيرفت برنامه ها مطابق با اهداف فناوري صورت می پذيرد. اين پايش و

تصحیح و تکمیل قرار خواهد گرفت. بنابراین یکی از ملاحظات (محدودیت‌های) کلیدی در تهیه سند اول، زمان محدود تهیه آن بوده است.

(۲) تکیه بر اسناد موجود: یکی از ملاحظات کلیدی در تهیه سند اول، استفاده و بهره‌برداری از اسناد و اطلاعات موجود (مطالعات قبلی انجام شده) در کشور در زمینه فناوری و نوآوری بوده است.

(۳) ضعف در سامان‌دهی اطلاعات علم و فناوری در کشور: مستندسازی و گردآوری اطلاعات در کشور درخصوص ابعاد و شاخص‌های علم و فناوری در چند دهه اخیر بسیار ضعیف بوده و در بسیاری از موارد انجام نشده است. نبود نهاد/سازمان متولی، بخشی‌نگری و ضعف در مستندسازی را می‌توان از جمله دلایل این امر دانست. نقیصه فوق در حوزه "فناوری" بسیار شدیدتر از حوزه "علم" بوده است.

(۴) ضعف در فرهنگ انتقال اطلاعات: از جمله عارضه‌های فرهنگی موجود در کشور که نبود زیرساخت اطلاعاتی و ارتباطی مناسب نیز آن را تشیدید می‌کند، ضعف در فرهنگ اطلاع‌رسانی، یادهای و انتقال اطلاعات به دیگران است. نبود ساختارهای زیرساخت‌ها و فرهنگ مرتبط با این مهم یکی از موانع کلیدی ورود به اقتصاد دانش‌بنیان نیز محسوب می‌شود. [۱۵]

۴- خروجی توسیعه سند فناوری در (ویکرد بلندمدت)

ملاحظات قبلی، به نوعی ضرورت توسعه سند را در رویکرد بلندمدت نشان می‌دهد. در رویکرد بلندمدت لازم است علاوه بر تلاش جهت رفع محدودیت‌های یاد شده، برخی رویکردها و ملاحظات کلیدی دیگر نیز مدنظر مسئولان و

خواهد داد. بنابراین شایسته است به این مفهوم نیز توجه لازم مبذول گردد.

۳- نگارش مناسب متن سند نقشه جامع علمی

نگارش متن سند با توجه به جایگاه کلان و مرتعیت خاص آن در حوزه علم و فناوری در کلیه بخش‌ها، از حساسیت خاصی برخوردار است. بنابراین باید در سبک نگارش، تعیین چارچوب کلی سند و انتخاب کلیه کلمات آن دقت لازم مبذول شود و توسط متخصصان حوزه سیاست‌گذاری علم و فناوری و توسعه فناوری که به مبانی نظری و ادبیات موضوع تسلط کامل دارند، نگارش شود. درک واضح، یکسان و بدون ابهام و پیچیدگی باید یکی از ویژگی‌های کلیدی متن این سند باشد. در این راستا در نظر گرفتن بخشی برای تعریف واژگان کلیدی مورد استفاده در سند، لازم است. در ضمن با توجه به بهره‌برداری سایر کشورها و متخصصین بین‌المللی از این سند (به محض انتشار رسمی آن)، لازم است در نگارش آن دقت لازم مبذول گردد.

۱۱-۳ ملاحظات رویکرد کوتاه‌مدت

(۱) بعد زمانی: با توجه به ضرورت و الزام در خصوص تهیه نسخه اول نقشه جامع علمی کشور لغایت پایان اردیبهشت ماه سال ۱۳۸۷ دو رویکرد برای تهیه این سند در نظر گرفته شد. رویکرد اول، رویکرد کوتاه‌مدت نامیده شد. در این رویکرد با اتکا به کلیه توانمندی‌ها و امکانات و اسناد موجود، یک ویرایش اولیه از نقشه جامع علمی کشور در بازه زمانی حدوداً سه ماهه تهیه گردید. در رویکرد دوم که رویکرد بلندمدت نامیده می‌شود، سند اول مورد بازنگری،

این پایش محسوب می‌شود. در ضمن وجود سازوکارهای خودکنترلی (خودارزیابی) در طراحی نقشه، یکی دیگر از الزامات پویایی نقشه به شمار می‌رود.

۹-۳ توجه خاص به تفاوت‌های معنایی علم و فناوری و ظهور مفاهیم جدید

میان علم و فناوری رابطه تنگاتنگی وجود دارد ولی برای بالابدن دقت مباحث تحلیلی و نظری باید به تفاوت معنایی بین آنها توجه شود. عدم دقت در این تفاوت‌ها سبب خطا و اشتباه بسیاری از نویسندها و مسئولان در تحلیل و تفسیر مطالب علمی و اجرایی شده است. بنابراین در تدوین نقشه جامع علمی کشور نیز لازم است به این نکته توجه شود. برخی از این تفاوت‌ها به شرح زیر است: [۱۶]

(۱) اعتبار علم، عام و عینی است ولی فناوری هر اندازه با ارزش‌ها و نیازهای مصرف‌کننده منطبق‌تر باشد، مقبول‌تر است؛

(۲) علم به فرض‌های عینی ولی فناوری به معرفت‌های ضمنی متکی است؛

(۳) ملاک پیشرفت علم، نزدیکی به حقیقت است (حقیقت یعنی گزارش صادق از واقعیت) ولی در فناوری ملاک پیشرفت، میزان پاسخ‌گویی به نیازهای غیرمعرفتی بشر است؛

(۴) علم در گزاره‌های کلی بیان می‌شود (مستقل از ظرف و زمینه) ولی فناوری به شدت وابسته به زمینه و زیست بوم است.

لازم به ذکر است از جمله مفاهیم نوظهور در حوزه فناوری و یا یک پارادایم جدید فناورانه، فناوری‌های "نرم" است که در آینده کوتاه‌ی دیدگاه‌ها را در خصوص آموزش، تحقیقات، صنعت، تولید، بازار و حتی دفاع و امنیت تغییر

۱- بر این اساس برخی از صاحب‌نظران معتقدند که فناوری دومی و دینی می‌توان ایجاد کرد، ولی چیزی به نام علم بومی یا دینی وجود ندارد.

10. The Handbook of Technology Transfer, 2005, chapter 2, "Technology Commercialization, Asia-Pacific Center for Technology Transfer (APCTT)

11. Jolly, V.J. 1997, "Commercializing New Technologies: Getting From Mind to Market", Boston, Massachusetts, Harvard Business School Press.

۱۲- حاجی حسینی، حجت‌الله؛ مطالعه و بررسی پیرامون مؤلفه‌های نظام توسعه فناوری؛ پژوهشکده توسعه تکنولوژی جهاددانشگاهی. ۱۳۸۵

۱۳- خلاصه استاد پشتیبان سند فناوری نقشه جامع علمی کشور، تدوین: پژوهشکده توسعه تکنولوژی جهاددانشگاهی، خرداد. ۱۳۸۷

۱۴- پایا، علی؛ ملاحظاتی نقادانه درباره توسعه تکنولوژی؛ فصلنامه توسعه تکنولوژی، شماره ۱۲، زمستان ۱۳۸۶

۱۵- استاد پشتیبان سند فناوری نقشه جامع علمی کشور، جلد سوم؛ تدوین چشم انداز، اهداف و راهبردها و الزامات فناوری، تدوین: پژوهشکده توسعه تکنولوژی جهاددانشگاهی، خرداد. ۱۳۸۷

۵- مجموعه‌بندی

این نوشتار بسته‌تری را برای هماندیشی صاحب‌نظران و سیاست‌گذاران حوزه فناوری در مسیر تدوین نقشه جامع کشور فراهم نمود. ملاحظات بیان شده رهیافت‌هایی را برای نقد و ایده‌پردازی در خصوص چگونگی تدوین بخش فناوری نقشه جامع علمی کشور نشان می‌دهد که باید در آینده نزدیک به تفضیل به آنها پرداخته شود. توجه به این ملاحظات، زیرساخت‌های فکری و نظری موجود را به صورت پرزنگتر نشان می‌دهد و سبب تقویت و انسجام بیشتر چارچوب نظری نقشه جامع علمی کشور خواهد شد.

دست‌اندرکاران قرار گیرد. از جمله این موارد می‌توان به موضوع‌های زیر اشاره نمود:

۱- ضرورت بازیبینی و اصلاحات دوره‌ای سند

فناوری بر حسب مقتضیات و ملاحظات زمانی و محیطی؛

۲- ضرورت انجام مطالعات آینده‌پژوهی و آینده‌نگری فناوری؛

۳- دعوت فرآگیر از نخبگان علمی، اجرایی و حوزوی در تدوین سند؛

۴- تهییه برنامه اجرایی واقع‌بینانه و اختصاص زمان، بودجه و اختیارات لازم؛

۵- استفاده مؤثر از تجارب بین‌المللی و سایر کشورهای این حوزه و تعامل سازنده با کارشناسان نهادها و مراکز بین‌المللی جهت پایه‌گذاری هر چه صحیح‌تر و سریع‌تر فرایند توسعه علم و فناوری در کشور؛

۶- مشارکت فعال بخش غیردولتی؛

۷- گردآوری آمار و ارقام به روز و قابل اتکاء و تعریف پروژه‌های مطالعاتی پیش‌بینی و انجام صحیح آنها (مانند نگاشت دانشی، نگاشت نهادی، ممیزی نوآوری، نگاشت خوشبای و ...)

۸- ضرورت وجود دیدگاه نظری یکپارچه برای توسعه علم، فناوری و نوآوری در کشور (مدیریت چرخه آموزش، تحقیقات و فناوری)؛

۹- توجه خاص به عوامل میانجی (واسطه‌ای) در توسعه فناوری به ویژه ابعاد فرهنگی-اجتماعی (سرمایه اجتماعی) و سایر زیرساخت‌های لازم. شایان ذکر است منظور از توسعه سند (رویکرد بلندمدت) چیزی فراتر از تهییه ویرایش‌های مکرر از سند در مقطع زمانی کوتاه است و بدون تعریف مطالعات گسترده‌در حوزه‌های یاد شده و مشارکت کلیه ذینفعان و متخصصین محقق نمی‌شود.

۶- منابع و مأخذ

۱- سند چشم اندار ۲۰ ساله کشور، مجمع تشخیص مصلحت نظام. ۱۳۸۲

۲- سیاست‌های کلی نظام برای توسعه علم و فناوری، مجمع تشخیص مصلحت نظام. ۱۳۸۳

۳- برنامه چهارم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی، مجلس شورای اسلامی. ۱۳۸۲

۴- فرقانی، علی؛ توسعه نظام ملی نوآوری در ایران، یک ضرورت ملی؛ فصلنامه سیاست علمی پژوهشی رهیافت، شماره ۴۱. ۱۳۸۷

5. OECD, Managing National Innovation Systems, OECD, 1999.

6. Hjelt M, et al, (2005), Summary of the MONIT Sustainable Development Policy Case Study in governance of innovation system; Vol 1:synthesis report, OECD publications.

7. Remøe S.O., et al (2004), Governance of the Norwegian innovation policy system, NIFU STEP.

8. Klusacek, Karel. "Technology Foresight in the Czech Republic, International Journal of Foresighr and Innovation Policy, Vol.1 , No. 1/2, PP.89-105, 2004.

9. Son, Seok-ho; Oh, Sea-Hon; Yu, Hee-Yol; 2006; "Priority Setting of Future Technology Area Based on Korean Technology Foresight Exercise", PICMET 2006 Proceeding , PP. 1481-1487